

Thema: Dank U

Overweging 28 mei 2015 – Carolien Maris

Lector: Tineke de Waard

*“...Als ik mij zorgen maak of ik lig te piekeren in bed,
dan geef ik mezelf de opdracht
om drie dingen te noemen waar ik dankbaar voor ben.
En heel vaak
komen er dan meer dan drie dingen ...”*

Eerste lezing: Tessalonicenzen 1:3

Tweede lezing: Fillipenzen 4:6-7

Derde lezing uit: ‘Kun je de beker drinken?’ van Henri Nouwen

Opening

Wij zijn hier bij elkaar in de Naam van de
Eeuwige, die is, was en komt.
En van Jezus van Nazareth,
die in zijn menszijn
het goddelijke op deze wereld bracht.
En van de Geest, die haar liefdevolle
energie door ons heen blaast,
zodat wij – vervuld met licht en liefde –
mens kunnen zijn op aarde.

Lied: Altijd Aanwezige

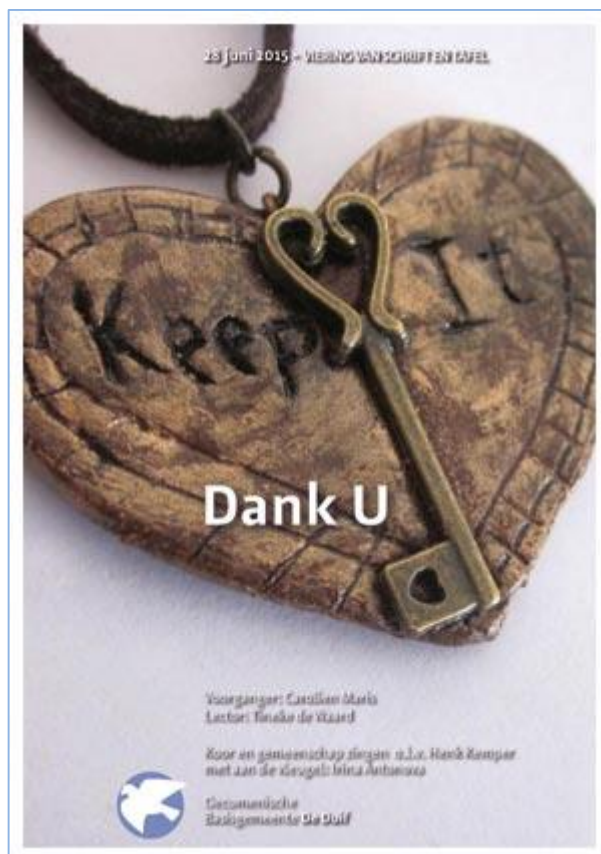
Simone Huisman / Tom Löwenthal

Welkom en inleiding

Welkom vandaag op deze mooie zomerse
dag. Welkom als je hier vaker komt en
welkom als je hier elke zondag bent. En
speciaal welkom als je hier vandaag voor de
eerste keer bent. Ik hoop dat je hier iets van
je gading vindt en een zinvol uur beleeft.

Waardering en dankbaarheid is vandaag het
thema. Zien we nog wel de waarde van wat ons omringt in ons leven en van wie wij zijn?
Waarom doen sommigen mensen dingen gratis en voor niks? En zijn het alleen grote
positieve gebeurtenissen waar we dankbaar voor kunnen zijn?

Paulus dankt de leden van de christengemeentes waar hij de brieven naar toe stuurt. En hij
moedigt zijn toehoorders aan om God altijd te danken, wat er ook in hun leven gebeurt...

Daarnaast lezen we een tekst van Henri Nouwen. Hij vraagt zich af of het mogelijk is om ook dankbaar te zijn voor de pijnlijke dingen in je leven. En wat we daar aan hebben. Het koor zingt vandaag voor de laatste keer voor de 'zomerstop'. Dirigent en pianiste nemen vrijaf en in het kielzog van Henk en Irina zal je het koor in deze vertrouwde samenstelling hier in de zomer niet aantreffen. De Duif-vieringen gaan wel gewoon door en worden op een andere manier van muziek voorzien. We hebben een zomerserie gemaakt met de titel "Geloof jij in de zomer". Zie onze website. Voor één lied vragen we jullie speciale aandacht en dat is "Niksers leeghoofden". Voor sommigen een oude bekende. Er waren best veel repetities voor nodig, maar als het goed is horen jullie daar niks van! Het is psalm 14, door Huub Oosterhuis vrij vertaald, waarin David klaagt over de Goddelozen. Stemmen in onze wereld ("Niksers, leeghoofden") die zeggen "Jouw God is geen God" waarmee het onrecht zijn eigen gang gaat. "Ze breken de weg op, verwoesten het land." "Niemand die raad weet, niemand die recht doet." Totdat er een besef komt dat er dag en nacht iemand zijn ogen op ons gericht houdt en op zoek is. Daar zit een sprankje hoop en daar komt de vrede vandaan... Laten we nu eerst tot rust komen en stil worden.

Lied: Naamloos schooiert liefde langs de wegen *H.Oosterhuis / A.Oomen*

Eerste lezing uit Tessalonicenzen 1:3

Broeders en zusters, wij moeten God altijd voor u danken.
Het past ons dit te doen, omdat uw geloof sterk groeit en uw liefde voor elkaar groter wordt.

Tweede lezing uit Fillipenzen 4: 6-7

Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Jezus bewaren.

Lied: Niksers, leeghoofden. Naar Psalm 14 *H.Oosterhuis / B.Huijbers*

Derde lezing Uit: 'Kun je de beker drinken?' van Henri Nouwen

"Meestal zijn we geneigd om terug te kijken op ons leven en te zeggen: 'Ik ben dankbaar voor de goede dingen die me naar deze plaats hebben gebracht.' Maar wanneer we onze beker heffen op het leven, moeten we durven te zeggen:

"Ik ben dankbaar voor alles wat ik heb meegemaakt en mij naar dit moment heeft geleid."

Door deze dankbaarheid wordt ons leven een waar geschenk voor anderen, omdat deze dankbaarheid verbittering, wrok, spijt en wraakzucht, maar ook jaloezie en rivaliteit uitwist. Deze dankbaarheid verandert ons verleden in een vruchtbaar geschenk voor de toekomst. Het maakt van ons leven, in al zijn facetten, een leven dat leven voortbrengt. Het grote individualisme van onze samenleving, waarin alle nadruk ligt op het „zelf doen”, verhindert ons om ons leven voor elkaar op te heffen.

Maar telkens wanneer we buiten onze angst durven te treden, kwetsbaar durven te zijn en onze beker durven te heffen,

zullen ons eigen leven en het leven van anderen op ongekende wijze bloeien. We zullen dan tevens de kracht vinden om onze beker te drinken en tot de bodem te ledigen"

Overweging

Bij de voorbereiding van deze viering ben ik me weer meer bewust dat wat er in mijn leven gebeurt niet zo vanzelfsprekend is en daar voel me daar dankbaar voor. Ik heb weer een baan en daar ben ik erg blij mee na een periode zonder betaald werk! En ik geniet ervan als onze zoon weer in Amsterdam is (hij heeft een studentenleven in het Noorden des lands). We zijn als ouders uit elkaar gegaan toen hij vier jaar was en hebben daarna behoedzaam en zorgvuldig het ouderschap ingevuld. Dat voelt nog altijd goed en dat ontroert mij nog altijd. Daar ben ik dankbaar voor. Het is namelijk niet vanzelfsprekend en dat maakt het extra waardevol. En op mijn werk vertelde een collega die met Ramadan was begonnen dat ze veel meer stilstaat bij het feit dat er mensen zijn die weinig of geen eten en drinken hebben. Als ze na een dag vasten 's avonds weer om de gedekte tafel zitten dan praten ze daar met elkaar over. En het is echt anders. Door het jaar heen heeft ze dat besef gewoon veel minder.

Toeval

Het is eigenlijk min of meer toevallig dat de twee teksten van Paulus uit de brieven aan de Filippenzen en de Tessalonicenzen zijn gekozen. In alle brieven dankt hij namelijk God voor de mensen die de eerste christengemeentes vormden. "In al onze gebeden danken wij God voor u omdat u gelooft." Schrijft hij aan de Kolossenzen. En ook hier moedigt hij de mensen aan om dankbaarheid te uiten "Breng dus met vreugde dank aan de Vader. Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis en schonk ons zijn geliefde Zoon, die ons verlossing heeft gebracht." Paulus schreef zijn ondersteunende brieven vanuit de gevangenis, waar hij met zijn voeten in een houtboks zat vastgeklonken en met handboeien aan een soldaat! Toch was hij kennelijk geestelijk in staat om brieven te dicteren en bemoedigende woorden aan de eerste christengemeentes te sturen. Hoe meer je daar over te weten komt hoe meer je je verbaast over wat hij dan eigenlijk schreef. Aan de Filippenzen schreef hij: "Laat de heer uw vreugde blijven: ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd! Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen." En dan komt de tekst die wij net lezen. Het leven kan zo eenvoudig zijn. Vraag God wat u nodig hebt. Maar weten we wel wat we nodig hebben? We vragen weleens de verkeerde dingen en als je al een tijdje mee gaat dan weet je : dat kan grote gevolgen hebben en een heel leven bepalen. Iemand in de liturgiegroep zei: "Maar God weet wat ik nodig heb! Ik hoef nergens om te vragen" Zij laat alles gebeuren en dat betekent niet dat haar nooit iets ergs overkomt. Maar ook dan ligt zij 's avonds in bed en dankt God voor de dag die geweest is. En als zij 's morgens opstaat dankt zij God voor de nieuwe dag en voor een gezond lichaam.

Soort angst

Dankbaarheid en waardering. Het is eigenlijk de normaalste zaak van de wereld maar het blijkt toch iets te zijn waar we af en toe de aandacht op mogen of moeten vestigen. In Nederland zijn we niet zo van de waardering. Als iedereen nou maar gewoon zijn best doet en daarover niet al te hoog van de toren blaast, dan gaat het toch goed? Dan gaat er ook niemand naast zijn schoenen lopen ... Dat is kennelijk een soort angst die daaronder zit. Waardeer iemand maar niet te veel want anders denkt hij nog dat het waar is. Vreemd. Ik hou meer van de Amerikaanse cultuur waarin er veel en vaak waardering en dank wordt uitgesproken, zowel in het privé-leven als in het openbare leven. De nadruk ligt soms wat teveel op de prestaties en we weten dat het in de kern niet gaat om wat je doet, maar om wie je bent en vanuit welke intentie je de dingen doet.

Bizar

Toen we in de liturgiegroep over dankbaarheid spraken kwam ter sprake dat er vandaag zoveel miljoenen mensen op de vlucht zijn. Het klinkt bizar maar dan ben je dankbaar en blij met een dak boven je hoofd en elke dag te eten. En er was een mooi voorbeeld over hoe mensen elkaar kunnen helpen. In de Jordaan was een gezin met schulden waar de deurwaarder kwam. Alle meubels kwamen op straat te staan. Toen kochten de burens alle meubels één voor één en hebben ze die aan die mensen teruggeven...

In Niksers leeghoofden, psalm 14 herschreven, komt juist het tegendeel ter sprake. De kwade krachten hebben daar de macht en er heerst onrecht. Er is “niemand die raad weet” en “niemand die recht doet”. Het hele bestaan van God wordt in twijfel getrokken en dat heeft afschuwelijke gevolgen voor de mensen en de wereld. Maar God blijft zoeken “of er nog één is, één kind dat durft, die zijn wortels uitstrekt naar de bron”. Gezongen in de jaren zeventig was dit een kerkelijk strijdlied bij uitstek. Het beschrijft de macht van het kwaad en hoe de goede krachten opgeroepen kunnen worden en wat onze eigen rol daarin is. Ik kijk ook naar deze tekst als een krachtmeting die zich in je binnenwereld afspeelt. Kwade en goede krachten die we in ons hebben en waarin we keuzes kunnen maken: waar geef je je aandacht aan? Welke kracht wil je voeden? We kennen allemaal wel periodes waarin je een kant op gaat (of ging) waarvan je weet dat het je geen goed doet (of deed). Je wil geen goede raad van anderen. Ook je geloof in jezelf en in God is pieklein geworden of geparkeerd. Ergens in een hoekje schuilt het en gebeurt er niets mee. Totdat je er op een dag (misschien in je wanhoop) toch je aandacht op richt. Dan kan je na een tijdje weer recht doen aan dat verwaarloosde deel van jou, waar je niet naar hebt geluisterd. Als je dat miskende deel in jezelf gaat waarderen en weer bedanken voor haar aanwezigheid: dan gaat die nieuwe wereld voor je open. Dan gaat het licht aan en sta je op uit de dood. Je leven begint opnieuw en je kunt een vrede ervaren “die alle verstand te boven gaat”. (Paulus)

Zegeningen tellen

In de tekst van Henri Nouwen (gepassioneerd katholiek priester, schrijver en psycholoog 1932 - 1996) moedigt ook hij ons aan om te danken voor alles wat er in ons leven heeft plaatsgevonden. Niet alleen voor de mooie en goede gebeurtenissen, maar voor alles! Ja, je bent geliefd nog voordat je bent geboren en mag op aarde je leven met je vrije wil zelf vormgeven. Voor de één is het leven een last en voor de ander niet. Hoe moet iemand het aanpakken met in haar jeugd een moeder had die niet in staat was om voor haar te zorgen? Dat bepaalt haar hele bestaan, het blijft een gemis en is niet meer terug te draaien. Soms betekent dat een leven met verbittering en cynisme. Tegelijk ken ik ook iemand die na een beschadigde jeugd inmiddels met veel discipline een stabiel leven voor zichzelf heeft gemaakt. Ik heb daar diep respect voor. De kunst is om je gevoelens van verbittering en wrok en spijt niet te ontkennen, maar ze ook niet te cultiveren. Tel elke dag je zegeningen en oefen je in dankbaarheid ...dat recept verkopen ze niet bij de apotheek. “Je wordt niet dankbaar door gelukkig te zijn, nee je wordt gelukkig door dankbaar te zijn.”

Gevangenschap

Zelfs in gevangenschap bleef Paulus danken voor zijn leven en voor wat God hem had gebracht.

Voor welke dingen in je leven ben jij op dit moment dankbaar? En welke mensen waardeer je? Welke goede dingen van jezelf waardeer je? Het kan iets kleins zijn maar het kan ook iets groots en belangrijks zijn. Voorbeelden uit de liturgiegroep. “Toen ik ziek was en niet kon lopen was ik blij dat ik niet 80 jaar was, want dan was het lopen niet gelukt.” “Als je 19 weken

in een verpleeghuis hebt doorgebracht dan ben je dankbaar als je weer thuis bent.” “Met elke kaart die ik aan de pleegmoeder van onze dochter schrijf, dank ik haar omdat we zo blij zijn dat we haar 6 jaar geleden hebben gevonden.” “Als ik mij zorgen maak of ik lig te piekeren in bed, dan geef ik mezelf de opdracht om drie dingen te noemen waar ik dankbaar voor ben. En heel vaak komen er dan meer dan drie dingen waar ik dankbaar voor ben. Ik knap daar enorm van op. En de zorgen zijn verdwenen.”

Ik wil jullie uitnodigen om nu hier op dit moment drie dingen of gebeurtenissen te herinneren waar je dankbaar voor bent. Schrijf ze op het kaartje dat op je stoel lag en breng ze voor God, naar deze tafel.

Ik wil deze overweging afsluiten met een simpele Amerikaanse uitspraak die ik jullie mee wil geven.

Ga vanaf vandaag door het leven met een *Attitude of Gratitude*.

Moge het zo zijn.

Stilte gevolgd door pianospel: Clair de Lune, Suite Bergamasque No. 3 van Claude Debussy

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Geest van leven en Liefde,
ver aan mij vooraf,
royaal aan mij vooruit,
maar ook in mij aanwezig.
Soms genoemd God,
Maar vooral ook Schepper.
Ik geloof in mensen, gedreven door de Geest,
die door dankbaarheid leren wat leven betekent
en wat Liefde vermag.
Daarom geloof ik in Jezus van Nazareth
en in zoveel anderen
die leefden en leven zoals Hij.

Ik geloof in de Gemeenschap van de Geest:
mensen die samen zich oefenen
in recht doen en vrede stichten,
in samenkomen en breken en delen.
Ik geloof in het goede,
dat wij nu eens verbergen dan weer openbaren.
En ik geloof dat het goede het kwade zal overleven;
dat niet het laatste woord zal zijn aan de dood,
maar aan het leven en de Liefde.

Voor nu en voor altijd.

Amen

Intenties, opgeschreven in het groene boek

Lied: Gij die uw naam hebt uitgeroepen H.Oosterhuis / A.Oomen

Tafelgebed

- V: Wij danken U, God,
dat wij vrede kunnen vinden,
wij mensen met elkaar,
liefde en verzoening,
brood om met elkaar te delen,
kinderen die van haat niet weten,
altijd nieuwe hoop op een wereld vol geluk.
- A: Dank aan U, God,
dat wij durven vertrouwen op de mens,
op alle goeds dat in ons leeft.
Dank aan U voor de éne mens
die wij met name mogen noemen:
Jezus, onze broeder
die geheel van onze wereld is,
en geheel de uwe.
- A: Hij heeft ons geleerd te delen wat het leven biedt,
toen hij op de avond voor zijn lijden
met zijn vrienden rond de tafel zat,
de zegenbede sprak,
het brood voor hen brak en ronddeelde,
terwijl hij zei: Eet hiervan,
blijf doen zoals ik deed.
- A: Zo deed hij ook met de beker wijn met de woorden:
Neem deze beker en deel hem samen,
want het is het teken van het nieuwe Verbond.
Blijft doen zoals ik deed.
- V: Zend zijn Geest in ons midden:
geloof in de toekomst, vertrouwen in de mens,
barmhartigheid en recht,
een Geest die niet verdeelt maar samenbrengt.
- A: Zo mogen wij worden een koninkrijk van vrede,
waar het goed is om te wonen,
waar vreugde en toekomst is voor de kinderen,
hulp voor de gebrekkigen, troost voor de bedroefden;
een wereld waar U, God, woont met ons mensen.

Nodiging , breken en delen van brood en wijn

Hier, in het hart van onze viering in De Duif breken we brood en delen we wijn.
Dit doen we als teken van bereidheid tot gemeenschap over alle oordelen en verwachtingen
heen. Door te breken en te delen tonen we onze bereidheid om onze aandacht, levenskracht
en geld of goed te delen met elkaar en met hen die geen deel van leven hebben.

Laat ons samenleven vanuit het visioen van een wereld waar ieder aandachtig is en ziet, waar ieder aandachtig wordt gezien, en waar voor ieder brood genoeg is en liefde. Laten wij brood en wijn en liefde zijn voor elkaar.

Voel jij je hierdoor aangesproken, kom dan naar voren, wie of wat je ook bent, want alles staat klaar.

Lied: De woorden die wij spraken tot elkaar

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Voorbede

God van liefde, lieve God,

Wij danken U voor alle momenten van licht en liefde in ons leven,
want wij hebben ze zo nodig.

Wij danken U voor de verhalen die ons gaande houden,
voor de bronnen van hoop waar we uit putten,

Wij danken U voor alles wat ons werkelijk doet leven,
ook en zelfs temidden van de dood.

Wij danken u voor die speciale momenten
dat ons water tot wijn werd,
voor alle momenten dat we blij en dankbaar konden zijn.

Wij bidden voor mensen die het licht niet zien, mensen die eenzaam zijn en zich verlaten voelen.

Wij bidden voor mensen die ernstig ziek zijn of gaan sterven. En voor hun dierbaren die tot het laatste bij hen blijven. Dat zij rust mogen vinden en zich geborgen weten in uw Licht en uw Liefde.

Wij bidden voor hen die onderdrukt worden en vervolgd.
Voor hen die met de moed der wanhoop hun land verlaten en zonder familie een volstrekt onzeker bestaan tegemoet gaan. Dat zij veilig aankomen en met respect behandeld worden. Dat zij een nieuw leven in vrijheid mogen beginnen zonder onderdrukking.
Wij bidden voor onze gemeenschap in De Duif. Dat iedereen zich hier welkom weet en kan blijven delen in het vieren van uw Licht en uw Liefde, terwijl het koor zingt en de vleugel klinkt en de koffie heerlijk smaakt.

Dat wij elkaar waarderen en bedanken voor de vele kleine en grote blijken van menselijkheid en voor de daden die wekelijks voor en achter de schermen worden verricht.
Dat wij naar elkaar blijven omzien in voor en tegenspoed.
Dat wij ook blijven lachen samen om alles en het leven niet zo ernstig nemen.

Wij danken U voor dit alles lieve God.
Bidden wij nu samen

Onze Vader *(Armeense versie)*

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert:
Ik geef u een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven.
Bundel Uw licht in mij. Maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu.
Uw enige verlangen handelt dan samen met het onze.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en inzicht.
Maak los de koorden van fouten,
die ons vastbinden aan het verleden,
zoals wij ook anderen hun misstappen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden,
want uit U wordt de al werkzame wil geboren.
De levende kracht om te handelen,
het lied dat alles verfraait
en dat zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.
Amen

Activiteiten en informatie

Slotlied: Geef alle ruimte aan de liefde *J. v. Opbergen / J.v.d.Velde*

Zegenbede